

LEO

Magazine van de N-VA | nummer 3 – 2023

**Het Lier van
Rik Verwaest**

**Maaïke De Vreese
klaagt misbruik
arbeidsvisa aan**

**Zuhal Demir over het
stikstofakkoord**

**‘We maakten een eind
aan jaren onzekerheid’**

28

‘Geen enkele andere partij slaagt erin bijna 40.000 mensen te betrekken in een oefening om onze samenleving vorm te geven.’

Sven De Neef

24

‘Vrouwelijkheid, dat gaat over gelijke lonen en gelijke kansen, maar ook over vrije keuze.’

Hedwig Verbeke

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Jan Van Camp, Charlotte Vandecruys, Jolien Volders.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Andreas Van Esbroeck

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

6

‘Vivaldi-partijen agenderen nutteloze zaken om de Senaat in leven te kunnen houden.’

Karl Vanlouwe

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 14 april 2023. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 30 mei 2023.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘IK VERWACHT U MASSAAL TE ZIEN OP DE SLOTZITTING VAN ONS LEDENCONGRES’

De meest recente prognoses van het IMF stellen opnieuw op scherp waarover de verkiezingen van 2024 zouden moeten gaan. België blijft de komende jaren bij ongewijzigd beleid met voorsprong de slechtste budgettaire leerling van Europa. In geen enkel Europees land zal de overheidsschuld de komende vijf jaar zo fors stijgen.

Volgens de Hoge Raad voor Financiën moet België de komende jaren minstens 12 miljard euro besparen om het begrotingstekort onder de Europese maximumnorm te krijgen. Het antwoord van PS-vicepremier Dermagne was niet mis te verstaan: ‘Extra inspanningen zullen van belastingen moeten komen.’

Het is een cyclus die België al decennia doorloopt. Federale regeringen overbruggen de politieke kloof tussen Noord en Zuid met belastinggeld, waardoor de uitgaven stijgen en de begroting ontspoot. Om die weer op de rails te krijgen en een afstraffing op de internationale markten te voorkomen, wordt vervolgens gekeken naar de werkende Vlaming om de put te vullen. Het is hoegenaamd geen toeval dat België de hoogste belastingdruk op arbeid kent van de hele Westerse wereld.

Er bestaat vandaag slechts één ernstig uitgewerkt politiek model om Vlaanderen te bevrijden van deze schadelijke dynamiek: het confederalisme van de N-VA. Samen met jullie, onze leden, legden we in 2014 de punten en komma’s ervan vast op een groot ledencongres. De teksten van toen zijn vandaag nog altijd even relevant.

Op het ledencongres van 12 tot 14 mei komen we na negen jaar opnieuw samen om een reeks nieuwe voorstellen te verankeren in onze partij-beginselen. Zeker op de slotzitting van zondagnamiddag verwacht ik u daar allen massaal te zien. Met duizenden medestanders leggen we dan formeel ons hernieuwde aanbod aan de kiezer vast. Het belooft het grootste ledendemocratische evenement te worden dat Vlaanderen in lange tijd gezien heeft. Ik kijk er alvast van harte naar uit.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter

Maaïke De Vreese klaagt misbruik aan

EINDELIJK GRONDIGE DOORLICHTING ARBEIDSVISA

Na vermoedens van fraude bij de toekenning van arbeidsvisa aan Turkse en Marokkaanse arbeidsmigranten werden de voorbije maanden zo'n 800 aanvragen geblokkeerd. Een en ander roept vragen op over de manier waarop arbeidsmigratie in België geregeld is. LEO sprak erover met Vlaams Parlementslid Maaïke De Vreese.

Het gaat over de zogenaamde gecombineerde vergunningen, in de volksmond beter bekend als arbeidsvisa: een instrument om op een zeer krappe arbeidsmarkt bijkomende arbeidskrachten te vinden. 'Nu blijkt dat er in Turkije en Marokko misbruik gemaakt wordt van het systeem', zegt Maaïke. 'Er rezen vragen over 645 dossiers van werknemers die zich nog in Turkije en Marokko bevonden. Midden maart kwamen er nog eens duizend dossiers bij van Turkse arbeiders die ondertussen al in het land zijn.'

Hoorzittingen

'Het is het gekende probleem in België: arbeidsmigratie is net als veel andere domeinen een gedeelde bevoegdheid. Zowel het federale als het Vlaamse beleidsniveau is bevoegd. Maar niemand is verantwoordelijk. De verschillende diensten wijzen elkaar met de vinger.' Om duidelijkheid te scheppen in het dossier

eiste Maaïke hoorzittingen in het Vlaams Parlement. De Vlaamse én de federale diensten kwamen tekst en uitleg geven. Maar duidelijkheid kwam er allerminst.

'Eén ding is wel duidelijk geworden: er is geen dialoog tussen de regionale en de federale diensten. Terwijl ze in heel wat dossiers net nauw moeten samenwerken. Als heel wat Turken met dergelijke arbeidsvisa naar Vlaanderen kwamen en dat eerder al tevergeefs probeerden via andere kanalen, dan moet er toch ergens een alarmbel afgaan', vindt Maaïke.

Twee weken na de hoorzittingen in het Vlaams Parlement kwam plots het bericht dat nog eens duizend dossiers doorgegeven werden aan de Vlaamse dienst Werk en Sociale Economie. Ook over die arbeidsvisa bestaat twijfel of ze al dan niet terecht waren. 'Onvoorstelbaar. Twee weken eerder werd daarover geen gewag gemaakt in het parlement. Niet door de Dienst Vreemdelingenzaken, niet door de FOD Buitenlandse Zaken, noch door de Vlaamse administratie. En plots komen er duizend extra dossiers uit de lucht vallen ...'

Doorlichting

Intussen blijven ook de arbeidsvisa van bonafide mensen geblokkeerd. Maaïke

ijverde er in het parlement voor dat het Rekenhof het dossier doorlicht. Haar vraag werd in het Vlaams Parlement unaniem gesteund en die externe doorlichting komt er.

'We moeten absoluut vermijden dat er misbruik gemaakt wordt van arbeidsmigranten of dat de procedure voor arbeidsmigratie misbruikt wordt om de wetgeving op de gezinshereniging te omzeilen. Uit de hoorzitting werd al snel duidelijk dat we alles onder de loep moeten nemen: de procedures, de regelgeving en de samenwerking tussen de verschillende diensten. Een externe doorlichting door het Rekenhof is dus meer dan gerechtvaardigd. Er moet uitgezocht worden wat er precies aan de hand is en hoe we het risico op fraude en misbruik kunnen vermijden.'

'Er is geen dialoog tussen regionale en federale diensten. Terwijl ze net nauw moeten samenwerken'

Knelpuntberoepen

Maaïke pleit voor snelle procedures voor eerlijke bedrijven die hier al jaar en dag gevestigd zijn. Zo is er meer tijd voor een doorgedreven controle van de malafide of twijfelachtige bedrijven. 'Daarnaast is een herkening van de arbeidsmigratie voor knelpuntberoepen nodig. In de toekomst zouden we enkel moeten samenwerken met landen die meewerken aan terugkeer wanneer het fout loopt. Die landen moeten tegelijkertijd inburgeringscursussen aanbieden, waardoor migranten de Nederlandse taal en onze waarden en

normen al leren voordat ze naar Vlaanderen komen', klinkt het.

De krapte op de arbeidsmarkt is historisch. Een derde van de beroepen in Vlaanderen is intussen een knelpuntberoep. 'Eerst en vooral moeten we de mensen in Vlaanderen activeren. Een doelgerichte arbeidsmigratie is slechts een sluitstuk om de krapte op te vangen. Maar dan is het wel cruciaal dat we misbruik en fraude uitsluiten. Enkel wie een effectieve bijdrage levert aan onze economie mag een vergunning krijgen.' ■

Theo Francken **'Cd&v is bijzonder hypocriet'**

Theo Francken, Kamerlid en voormalig staatssecretaris van Asiel en Migratie, reageert tevreden op het nieuws dat de externe doorlichting unaniem werd goedgekeurd. 'Daarmee neemt Vlaanderen het heft in handen om toekomstig misbruik uit te sluiten.'

Daarbij ergert Theo Francken zich aan de houding van federaal staatssecretaris Nicole de Moor, die in haar communicatie graag met het vingertje naar de Vlaamse overheid wijst. Nochtans is haar cd&v-collega Jo Brouns bevoegd voor de arbeidsvisa.

'Er wordt op Vlaanderen geschoten, maar het opsporen van illegaliteit, het intrekken van verblijfsvergunningen, het opsluiten en verwijderen zitten allemaal bij de Dienst Vreemdelingenzaken. En daarvoor is mevrouw de Moor bevoegd.' In de pers verklaarde de Moor ook dat 'de media de visafrude groter maakten dan ze was.'

'Bijzonder hypocriet,' zegt Theo, 'want toen ik valselijk beschuldigd werd van visafrude, schreeuwde cd&v moord en brand. Er zijn nu al een honderdtal verblijfstitels ingetrokken omdat ze frauduleus toegekend zijn. Waar zijn die mensen nu?'

Theo Francken belooft de zaak grondig uit te spitten in het federale parlement.

Karl Vanlouwe wil geen geld en tijd verspillen

WAAROM DE N-VA-ZETELS IN DE SENAAAT SOMS LEEG ZIJN

Karl Vanlouwe is naast Vlaams volksvertegenwoordiger ook fractievoorzitter in de Senaat. Samen met zijn negenkoppige fractie probeert hij de werkzaamheden van de Senaat zoveel mogelijk te beperken, in afwachting van een uiteindelijke afschaffing. Dat is niet eenvoudig: ondanks de beloofde besparingen blijven de Vivaldi-partijen de rol van de Senaat maximaal invullen.

De N-VA-fractie koos deze legislatuur al twee keer voor 'de lege stoel' in de Senaat. **Waarom?**

'De Vivaldi-partijen kondigden met luide trom verregaande besparingen in de Senaat aan. Er zou maar liefst 15 miljoen euro bespaard worden. Senaatsvoorzitter Stephanie D'Hose (Open Vld) ging zelfs werk maken van een uitdoofscenario voor de Senaat. In de praktijk zien we daar niets van. Er werd nog geen eurocent bespaard. Integendeel. De Vivaldi-partijen blijven allerhande nutteloze resoluties en informatierapporten agenderen. Pure maar vooral dure tijdverspilling, zonder enige meerwaarde voor de burger. Wij weigeren daaraan mee te werken. Onze zetels blijven leeg.'

'We gaan alleen nog naar vergaderingen over de zeer beperkte wettelijke bevoegdheden van de Senaat'

Kan je enkele voorbeelden geven van zulke nutteloze agendapunten?

'Ja, en meer dan enkele. Echt waar: de werkelijkheid is soms gekker dan de fantasie. Ik denk aan resoluties over *deep fake*-afbeeldingen of over overheidsdata voor beter beleidsonderzoek. Dat kan allemaal interessant zijn, maar die thema's behoren toch niet tot de bevoegdheid van de Senaat? Het zijn gewoon doorzichtige pogingen om een wegwijnende instelling te reanimeren. Maar dat zal niet lukken. De Senaat is

op sterven na dood. Ter herinnering: het gebeurde al meermaals dat een plenaire zitting van de Senaat werd uitgesteld ... bij gebrek aan agendapunten. Pijnlijkler wordt het toch niet?'

Blijven jullie rode Senaatszetels dan altijd leeg?

'Nee, helemaal niet. We hebben voor onszelf uitgemaakt alleen deel te nemen aan vergaderingen die gaan over de zeer beperkte wettelijke bevoegdheden die de Senaat nog heeft. Dat gaat bijvoorbeeld

over grondwetsherzieningen, enkele bicamerale aangelegenheden en heel beperkte restbevoegdheden. Natuurlijk zijn wij dan aanwezig. Maar het kan echt niet de bedoeling zijn dat Vivaldi-partijen zaken in de Senaat agenderen die eigenlijk tot de bevoegdheid van het Vlaams Parlement of de Kamer behoren.'

Gebeurt dat dan?

'Ja, voortdurend. Bijvoorbeeld op het vlak van buitenlands beleid. Dan zie je dat Vivaldi-partijen als Open Vld en cd&v resoluties proberen te agenderen in de Senaat, terwijl wij die bevoegdheid in het Vlaams Parlement hebben. Zet dat dan daar toch op de agenda! Wij maken er een eenzaak van om die resoluties enkel in het Vlaams Parlement te stemmen. Vlaanderen heeft eigen bevoegdheden, en die moeten gerespecteerd worden.'

Hoe reageren de andere partijen op jullie houding?

'Met onbegrip. Al is het eerder uit zenuwachtigheid, omdat wij hun hypocrisie blootleggen. Tijdens de verkiezingen is iedereen zagezegd tegen de Senaat of toch minstens voor een afslanking ervan. Eens men plaatsneemt in de zittingszaal, verandert die houding volledig. 'Ja, maar we leveren hier toch nuttig werk', klinkt het dan. Dat is natuurlijk onzin. Ik heb voor die partijen maar één boodschap: kom jullie beloftes na en voer nu al besparingen door in de Senaat, bijvoorbeeld door niet meer om de haverklap samen te komen om niets te bespreken. De burger verdient echt beter.'

Heeft de Senaat nog een toekomst?

'Op die vraag is voor de N-VA maar één antwoord mogelijk: nee! Dit moet echt de laatste legislatuur van de Senaat zijn. Net daarom is het zo jammer dat de Vivaldi-partijen geen werk maken van een realistisch uitdoofscenario en de rol van de Senaat maximalistisch blijven invullen. Zo verspillen we kostbare tijd. De voorbereidingen hadden al klaar moeten zijn. Maar ik blijf geloven in de afschaffing van de Senaat.' ■

FEDERAAL

DE GROENSTE REGERING OOI?

Onwaar. Uit cijfers die onze Kamerfractie opvroeg bij staatssecretaris Mathieu Michel (MR) blijkt zelfs dat de regering-De Croo hopeloos achterophinkt wat betreft zonnepanelen op haar eigen overheidsgebouwen.

'Terwijl de hele wereld inzet op zonnepanelen om de energiekosten te drukken, vond de federale regering dat niet nodig. Het straffe is: ze profileert zich ondertussen wel als de groenste regering ooit,' zegt Bert Wollants. 'De regering-De Croo claimt 300 miljoen euro aan investeringen in zonnepanelen op de federale overheidsgebouwen aan te trekken, maar zet niet eens een halve stap om dat ook te realiseren.'

Bert Wollants

Tomas Roggeman

Geen idee

Dat is trouwens niet het enige pijnpunt. Staatssecretaris Michel heeft nog altijd geen volledig zicht op de energieprestaties van de overheidsgebouwen. Dat wil zeggen: geen overzicht van gebouwen met enkele of dubbele beglazing, geen idee waar er met welke energiebron verwarmd wordt en geen duidelijkheid over gebouwen zonder EPC-certificaat.

'Van onze bevolking verwacht de regering-De Croo nochtans veel inspanningen op het vlak van energiezuinigheid. Van hypocrisie gesproken,' zegt Tomas Roggeman, die de Regie der Gebouwen opvolgt in de Kamer. 'Michel voorziet pas in 2030 een audit. Maar waarom wachten? Kleine aanpassingen die nu al een verschil kunnen maken, zijn snel gebeurd.'

FEDERAAL

N-VA WIL TOTAALVERBOD OP VERKOOP LACHGAS-PATRONEN

Moet België net als Nederland de verkoop van lachgaspatronen verbieden? Kamerleden Kathleen Depoorter en Wouter Raskin hebben een wetsvoorstel klaar om een totaalverbod in te voeren op de verkoop van lachgaspatronen.

Lachgas – of distikstofmonoxide – is vandaag een van de meest voorkomende drugs in het verkeer, net als cocaïne, cannabis en xtc. 'De huidige regelgeving volstaat niet voor een adequate aanpak van het probleem,' zegt Wouter. 'Bovendien valt lachgas niet te detecteren met een test.'

Kathleen Depoorter

Wouter Raskin

Schadelijke impact

Niet alleen de verkeersveiligheid heeft te lijden onder het lachgasgebruik. Ook op het vlak van gezondheid en milieu is de schadelijke impact aanmerkelijk. 'Een totaalverbod op de verkoop van patronen distikstofmonoxide is noodzakelijk. Vandaag is het al verboden om zulke patronen aan minderjarigen te verkopen, maar dat volstaat helaas niet om het probleem in te dijken,' zegt Kathleen.

Het wetsvoorstel maakt een belangrijke uitzondering voor de verkoop van lachgaspatronen voor medisch gebruik en voor gebruik als voedingsadditief in de horecasector.

A portrait of a woman with long, wavy brown hair, wearing a bright red blazer over a pink top. She is smiling slightly and looking towards the camera. The background is a lush green garden with various plants and flowers.

**MINISTER DEMIR INVESTEERT 3,65 MILJARD EURO
OM VLAAMSE LANDBOUW EN NATUUR TE VERZOENEN**

**'RESPECT VOOR ONZE
LANDBOUWERS?
MAAK ZE DAN GEEN
BLAASJES WIJS!'**

Het (stik)stof is ondertussen wat gaan liggen nadat de Vlaamse Regering een hard onderhandeld akkoord in de wacht kon slepen. Daarmee vermeed ze een horrorscenario zoals in Nederland, waar er een vergunningsstop geldt, landbouwers niet weten waar ze aan toe zijn én een oplossing verder af is dan ooit. Minister van Omgeving Zuhal Demir is vastberaden. ‘We hebben een einde gemaakt aan de sluimerende onzekerheid. De volgende stap moet een hervorming zijn van het landbouwbeleid waardoor de boer op het einde van de maand méér overhoudt.’

De aanloop naar het stikstofakkoord was een heuse politieke thriller. Er werd zelfs gewag gemaakt van de val van de regering. Was het zo erg?

‘Dat we grote discussies hebben gehad over het stikstofplan vind ik niet meer dan normaal. Het gaat om ingrijpende keuzes. Het traject dat we doorlopen hebben, zal nooit een schoonheidsprijs winnen en het mocht van mij ook sneller gaan. Maar het resultaat ligt er nu wel, twee jaar na het stikstofarrest. Het stikstofplan zoals ik het aan de regering heb voorgesteld, is tot en met 2030 goedgekeurd.’

Wat is voor jou het belangrijkste uit dat plan?

‘Met ons stikstofakkoord voorkomen we faillissementen en drama's. Honderden landbouwers die in ons land in uitzichtloze situaties zitten, vooral in de varkenssector, krijgen de kans om in te gaan op een vrijwillige uitkoopregeling waarbij ze een mooie vergoeding krijgen om werk te maken van een nieuwe toekomst. Varkensboeren kunnen vandaag al daarop intekenen via de website van de Vlaamse Landmaatschappij.’

‘Hadden we het stikstofakkoord niet gemaakt, dan zouden we meer dan 3,65 miljard euro niét kunnen investeren in hen. Er zou geen grondenbank komen. En ook geen 65 procent steun voor jonge boeren die willen investeren. Velen zouden zonder enige steun failliet

gaan. Ik lag daarvan wakker. Ik kom veel boeren tegen die wél inzien dat het eindresultaat er mag zijn.’

Er wordt vaak gezegd dat je enkel de boeren viseert. Ontspringen anderen de dans?

‘Helemaal niet. Ik heb ook de industrie en de transportsector mee in het bad getrokken. De industrie moet een halvering van de ammoniakuitstoot realiseren tegen 2030 en een vermindering van de stikstofuitstoot met 21 procent. De transportsector moet de uitstoot van stikstof met 78 procent verminderen tegen 2030 en de uitstoot van ammoniak met 20 procent. Dat zijn zware inspanningen, maar gedeelde lasten maken het voor iedereen draagbaar.’

‘Het stikstofdossier aanpakken was een noodzakelijk kwaad, geen partijpolitieke strategie’

Dat was toch een dossier waarmee je politiek niet kon scoren?

‘Absoluut, dat was voor mij ook geen politiek dossier. Noël Slangen schreef dat Jan Jambon en ik gestreden hebben voor een dossier waarbij onze partij niets te winnen had. En dat is ook zo. Het is een profileringsdossier geworden voor anderen na campagnes van de Boerenbond en vrienden. Maar men heeft dat dossier twintig jaar laten etteren. Intussen is het stikstofprobleem juridisch en allesbedreigend geworden en hing er een vergunningsstop boven onze hoofden. Het dossier aanpakken was een noodzakelijk kwaad, geen partijpolitieke strategie.’

Is de natuur daarmee gered?

‘Er is meer nodig om onze natuur in goede gezondheid te krijgen. Het is een en-enverhaal. De versnippering van de

natuur, de verdroging en het grondwaterpeil, de manier waarop we aan natuurbeheer doen, de vermessing via andere bronnen. Ook die zaken maken deel uit van ons stikstofplan. Door op alle aspecten in te zetten, vragen we ook minder inspanningen van de landbouwers, zodat het behapbaar blijft.’

Er werden heel lelijke dingen over jou gezegd in de media. Je zou een straatvechter zijn.

‘Blijkbaar. En achter mijn rug spinde cd&v dat er geen stikstofprobleem was maar een *Zuhalprobleem*. Cd&v-politici paradeerden op een boerenbetoging waar ik aan een strop gehangen werd. Sammy Mahdi ging op selfies staan. En zo kan ik nog even doorgaan. Ik wil me niet in een slachtofferrol wentelen, ik heb geïncasseerd en uitgedeeld. Politiek is geen zachte stiel. En die straatvechter? (*windt zich op*) Wat voor zin heeft het op deze post te zitten als je niet bereid bent te vechten voor de gezondheid van de mensen, voor gezondere lucht, properder water en de bescherming van de natuur? Waren mijn voorgangers vechters geweest, dan zouden we er beter voor staan. De mensen verwachten – terecht – veel meer van ons dan louter lintjes doorknippen.’

Sommigen lijken een andere lezing te hebben van het stikstofakkoord en kondigen allerlei versoepelingen aan in 2025.

‘De afspraken zijn helder. Zowel de soepelere vergunningsdrempels als het verhandelen van uitstootrechten in 2025 is geen zekerheid. Er is een milieuonderzoek dat moet uitwijzen of dat kan. Is dat gunstig, dan komt dat er. En anders niet.’

‘Ik hoed me ervoor verwachtingen te creëren die nadien niet ingelost kunnen worden. Onze ambitie is niet om het voor landbouwers nodeloos moeilijk te maken. Ze kunnen van mij het vergunningenkader krijgen zo soepel als juridisch kan, maar ook enkel en alleen als het juridisch kan. Anders ondergraven we onze →

rechtszekerheid en herhalen we de fout van het verleden: blaasjes wijsmaken.’

Je ging onlangs bij de Nederlandse boerenbond LTO je akkoord uitleggen.

Wat was hun reactie?

‘De eerste opmerking uit de zaal was: ‘Kunnen we u een jaartje lenen in Nederland, alsjeblieft?’ (lacht) De boeren in Nederland leven al vier jaar in onzekerheid en er is nog geen zicht op een oplossing. Wat ze vroegen was eigenlijk heel simpel: duidelijkheid. Ze willen weten waar ze aan toe zijn. In Vlaanderen is dat het geval.’

Welke lessen trek je uit het hele stikstofverhaal?

‘Los van het feit dat je problemen moet aanpakken in plaats van ze jarenlang te laten sluimeren, moeten we twee fundamentele debatten voeren. Eerst en vooral mogen we van een boer met een bankrekening in het rood niet verwachten dat die groen zal handelen. We moeten ervoor zorgen dat de landbouwer aan het einde van de maand meer overhoudt dan vandaag. Een belangrijke taak voor de minister van Landbouw (*cd&v* Jo Brouns, red.). De hele voedselketen moet hervormd worden zodat de winsten niet enkel bij de multinationals, retailers en grote agropelers blijven hangen. Daaraan kan ik met mijn milieubeleid helaas niets veranderen.’

‘Een tweede zaak is dat we enorm waakzaam moeten zijn bij wat mensen zoals Frans Timmermans (*Eurocommissaris voor Klimaat, red.*) voorstellen op Europees niveau en wat de juridische gevolgen zijn als we zomaar op het groene knopje drukken in Brussel.

‘Ik wil me niet in een slachtofferrol wentelen, ik heb geïncasseerd en uitgedeeld. Politiek is geen zachte stiel’

Denk aan de klimaatplannen met de verankering van -55 procent CO₂-uitstoot. We moeten ervoor zorgen dat we geen stikstof-bis organiseren. Dat hebben we zelf in de hand.’

Is dat de reden waarom je regelmatig van je laat horen op Europees niveau?

‘Absoluut. Ik ben als Vlaams-nationalist de eerste om te zeggen dat we zorg moeten dragen voor onze omgeving. Dat wil dus ook zeggen een goed

klimaatbeleid voeren. Eentje waarbij we ons aanpassen aan de klimaatverandering zoals met onze Blue Deal, maar ook eentje waarbij we onze CO₂-uitstoot verminderen op een verstandige manier. Vlaanderen heeft de lat gelegd op -40 procent uitstoot tegen 2030, maar toch is dat voor Vivaldi en Europa niet genoeg. Ook voor cd&v blijkbaar niet. Ja, sorry, dan zeg ik neen. Ik ga niet mee in een opbod aan beloftes terwijl we eigenlijk weten dat we ze nooit kunnen waarmaken. God weet wat de juridische gevolgen dan zijn. Rechters die vergunningen vernietigen omdat we ons niet aan onhaalbare uitstootbeloftes houden?’

Denk je dat het zover kan komen?

‘Wie altijd met de kudde meegaat, zal regelmatig door de stront van een ander lopen, zegt een eeuwenoude boerenspreuk. Waar we in de politiek mee bezig

'Waren al mijn voorgangers vechters geweest, dan zouden we er nu beter voor staan'

zijn, doet me denken aan een verhaal uit de Griekse mythologie dat ik leerde in het middelbaar: het verhaal van de broers Epimetheus en Prometheus. Epimetheus betekent zoveel als 'onstuimig, degene die eerst doet en dan denkt'. De betekenis van Prometheus is eerder 'degene die eerst denkt en dan doet.'

'In de politiek zijn we te vaak Epimetheus: Europa vraagt iets dat over 25 jaar een feit moet zijn en politici tekenen dat meteen enthousiast met hun bloed. Zonder na te denken over de gevolgen. Dat gebeurt niet zomaar. Dat doen ze omdat het tegen dan hun probleem niet meer is. En vervolgens gebeurt er niets tot de rechtbanken voor de deur staan. Dat is wat er gebeurd is in het stikstofdossier. Boeren schieten op de minister die het moet oplossen, maar hoe we op dat punt gekomen zijn, boeit niemand.'

'Ik wil meer Prometheus in de politiek. Eerst een pad maken, de haalbaarheid onderzoeken, de gevolgen voor de mensen meenemen in de overweging. En dan pas kan je aan de EU zeggen wat mogelijk is en vragen of men daarmee rekening kan houden. Anders tekenen we niet. Dat is wat ik vandaag doe in het CO₂-dossier. De halve politiek staat samen met Frans Timmermans te dansen om hogere percentages uit de lucht te halen. Maar ze weten donders goed dat het probleem voor iemand anders zal zijn.'

Cd&v-voorzitter Sammy Mahdi lijkt jou intussen wel te viseren en profileert zich als redder van landelijk Vlaanderen.

'Ik hoor meneer Mahdi zeggen dat de winkelkar voor de mensen te duur

wordt, dat er te weinig respect is voor onze ouderen, dat er te weinig bussen rijden op het platteland én dat we werklozen beter moeten activeren. Stuk voor stuk zijn dat zaken die onder de verantwoordelijkheid van cd&v vallen. Meneer Van Peteghem verhoogt de btw op basisproducten zoals vlees, vis en zuivel; mevrouw Crevits moet ervoor zorgen dat onze ouderen een veilige thuis kunnen hebben, cd&v levert de voorzitter van De Lijn én meneer Brouns is niet alleen minister van Landbouw, maar ook van Werk. Als ik naar mijn eigen streek kijk, Limburg, schaft Vivaldi mét cd&v de huisartsenwachtpost voor West-Limburg af en verplicht ze veel Limburgers om een uur te rijden om geholpen te worden.'

'Je als maagd presenteren is blijkbaar makkelijker dan je verantwoordelijkheid nemen voor het beleid dat je voert. Ik geloof dat Yves Leterme dat nog het best formuleerde toen hij zei: 'Wie gelooft die mensen nog?''

Slotvraagje: heb je intussen het boek 'Een gegeven woord' van Wilfried Martens al gelezen?

'Nee. (lacht) Dat is een boek dat vooral anderen best lezen. Enerzijds akkoord gaan en anderzijds overal te lande zeggen dat je tegen je eigen akkoord bent ... Ik ben ervan overtuigd dat mensen zulke tactieken erg doorzichtig vinden. Volgens mij organiseren ze zo je eigen ondergang. Kijk naar CDA in Nederland. Heb de moed van je overtuiging en durf moedige keuzes te verdedigen. Anders moet je niet in de politiek gaan.' ■

**OP TOER MET
DEMIR**

Vlaams minister van Omgeving Zuhal Demir geeft in alle Vlaamse provincies een toelichting bij het stikstofakkoord en de 3,65 miljard euro die Vlaanderen investeert in de transitie van landbouw en natuur. Alle data en locaties van Op toer met Demir vindt u op www.n-va.be/toervandemir.

De favoriete apps van Johan Van Overtveldt

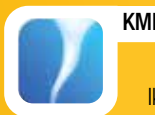
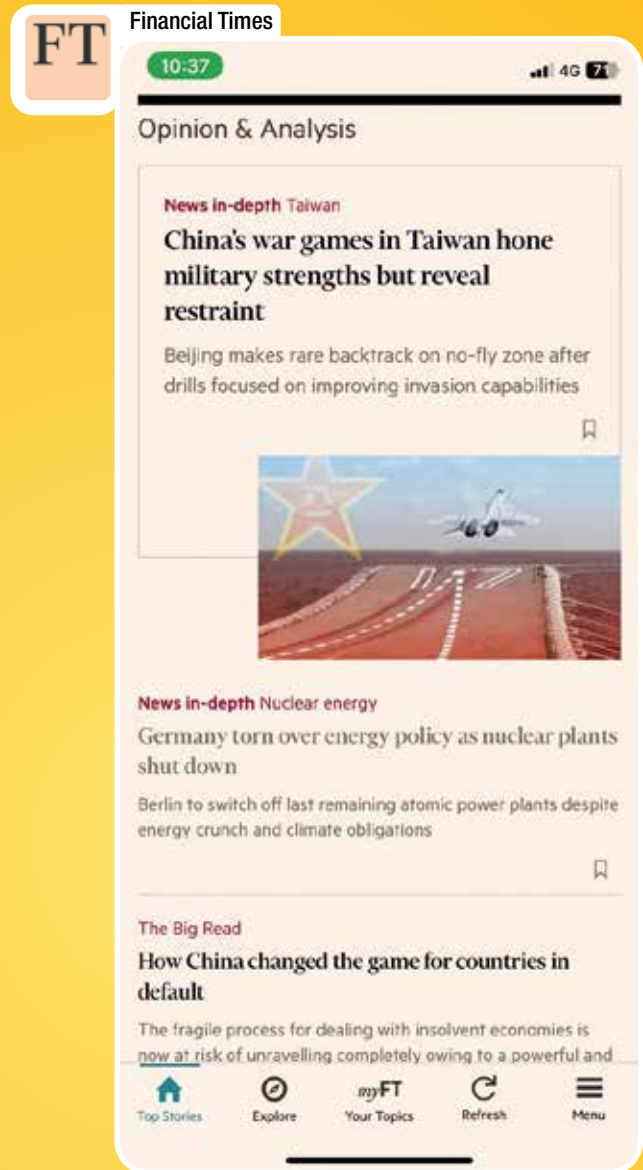
'In het Europees Parlement ben ik voorzitter van de commissie Begroting en volg ik financieel-economische dossiers en het energie- en transportbeleid op. Mijn dag start meestal met het doorbladeren van de *Financial Times* via de app. In een half uurtje tijd ben je zo helemaal mee met het laatste financieel-economische nieuws. Vaak levert dat ook inspiratie of aanknopingspunten op om mee verder te werken. De *Financial Times* is een gezaghebbend nieuwsmidium met een indrukwekkende redactie. Altijd kort op de bal en nooit verlegen om een primeur. Maar, en dat trekt me nog het meeste aan: ze laat zich niet verleiden of beperken tot enkel 'snel nieuws' of clickbait. Er is veel ruimte voor diepgang en

uitgebreide analyses, met respect voor verschillende standpunten. Dat staat misschien een beetje haaks op het huidige medialandschap, maar het werkt na meer dan 140 jaar nog steeds.'

Johan Van Overtveldt (°1955) is doctor in de Toegepaste Economische Wetenschappen (Universiteit Antwerpen) met een MBA aan de KU Leuven. Hij maakt carrière in het bedrijfsleven en werkt als journalist en hoofdredacteur bij *Trends* en *Knack*. In 2013 maakt hij de overstap naar de politiek en een jaar later wordt hij verkozen als Europees Parlements lid. Later dat jaar wordt hij minister van Financiën tot 2018. Vandaag zetelt hij opnieuw in het Europees Parlement. Johan woont samen met Daniëlle in Kapellen en is vader van vier kinderen.

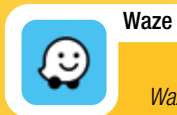

✉ johan.vanoverveldt@n-va.be
 📱 [fb.com/johanvanoverveldt](https://www.facebook.com/johanvanoverveldt) 🐦 [@jvanoverveldt](https://twitter.com/jvanoverveldt)
 🌐 www.johanvanoverveldt.be 📞 [@johanvanoverveldt](https://www.instagram.com/johanvanoverveldt)

KMI

Ik ben een fervente fietser. Maar ik voel me niet geroepen om me met anderen te meten via apps als *Strava*. Ik wil alleen weten welk weer het wordt. Voor de rest heb ik enkel mijn fiets en een stevige portie doorzettingsvermogen nodig.

Waze

Waze is onontbeerlijk voor wie zich vaak moet verplaatsen. De app lost de files helaas niet op, maar helpt wel bij het inschatten ervan. *Waze* heeft de rol van de klassieke gps bijna volledig overgenomen, en dat is toch wel straf.

Reuters

Een prima app om het brede internationale nieuws te volgen. Dat komt naar mijn smaak te weinig aan bod in de Vlaamse media.

HET LIER VAN RIK VERWAEST

'Al bieden ze mij morgen de baan aan van Von der Leyen, ik blijf liever burgemeester van Lier.' Het mag duidelijk zijn: Rik Verwaest doet zijn job graag en is waarschijnlijk de meest trotse inwoner van zijn stad. Wie denkt dat ze in Antwerpen chauvinistisch zijn, moet dringend naar Lier: 'Antwerpen? Lier was al tien jaar eerder een stad.'

Rik Verwaest nam iets meer dan een jaar geleden de burgemeesterssjerp over van Frank Boogaerts, toen al negen jaar N-VA-burgervader van Lier. Rik was al even lang schepen van Jeugd en Toerisme.

De N-VA nam na een klinkende overwinning in 2012 het roer in handen, na een woelige legislatuur waarin zowat alle partijen in het bestuur zaten.

'Dat had heel wat nefaste gevolgen', herinnert Rik zich. 'Met zoveel partijen in een coalitie wil elke partij zelf scoren. Lees: geld uitgeven. Het resultaat was een donkerrode begroting. Lier was toen echt wel een van de financiële probleemsteden van Vlaanderen. We zijn destijds zelf uit die coalitie gestapt en in 2012 naar de kiezer getrokken als grote uitdager. Dat loonde: we gingen van twee naar twaalf zetels. En we hebben nu al meer dan tien jaar een stabiele coalitie met twee partijen.'

Zaaien naar de zak

Eerst moest er grote kuis gehouden worden, zeker in de financiën. 'We hadden een miljoenenkort op onze exploitatie. Dat is als een winkel die al verlies draait nog voordat die opengaat. De omslag was niet makkelijk, maar wel broodnodig. Om het in het Vlaams te zeggen: je moet gaan zaaien naar de zak. Wat heb je en wat kan je daarmee doen? Wat zijn de prioriteiten en wat zijn de zaken die misschien wel leuk zijn, maar niet echt nodig? En dan is het een kwestie van meteen in het begin goed door te pakken. Beter de korte pijn dan tien jaar lang de fanfare van honger en dorst te spelen. En kijk: we zijn nu een financieel gezonde stad.' →

**'Burgemeester is
toch het hoogste wat
je kan bereiken?'**

HET LIER VAN RIK VERWAEST

- geboren in Lier (natuurlijk!) in 1985
- studeerde in 2007 af als historicus aan de UA
- tien jaar leider en hoofdleder bij KSA Sint-Gummarus
- gemeenteraadslid sinds 2008, schepen sinds 2013
- dol op geschiedenis, quizen en films
- partner van Kaatje en papa van Eef (4), Ellie (3) en Emma (11 maanden)

Sommige politici gaan nog liever naar de tandarts dan naar een begrotingsdebat, maar niet Rik. 'Ik vind die debatten heel belangrijk. Je kan daar de andere partijen voor hun verantwoordelijkheid stellen. Die willen altijd méér, maar wel zonder de schulden of de belastingen te laten stijgen. Dus geef ik ze de lijst met geplande investeringen en stel ze voor daar zelf in te schrapen. Dan is de discussie snel afgelopen.'

Liever constructieve oppositie

Toch blijven voorstellen van de oppositie welkom. 'Ik probeer iedereen te betrekken. Ik heb het altijd een dom uitgangspunt gevonden dat de meerderheid per definitie gelijk heeft en de oppositie ongelijk. We zitten hier met 33 mensen in de gemeenteraad die allemaal het beste willen voor Lier. Je moet die gebruiken, laten meedenken en soms ook gewoon steunen als ze met een goed voorstel komen. Ik heb liever oppositie die constructief meedenkt dan alles afbreekt.'

Dat positivisme is typerend voor Rik, ook in zijn communicatie. *Het Nieuwsblad* bracht ooit zelfs een *best off* van zijn leukste berichten op sociale media. 'Positieve communicatie werkt altijd. Zeker in Lierke Plezierke heeft een burgemeester de plicht om het leuk te houden. Dat straalt af op de stad. Ik heb daarvoor geen imago moeten opbouwen, dat is wie ik ben. Dat heeft ook te maken met mijn verleden in de jeugdbeweging. Twintig jaar KSA was een perfecte leer-schouwer. Grappig detail: Bert Wollants, nu schepen in Lier en Kamerlid, was toen mijn leider.'

'Ik hou wel van die jeugdbewegingsmentaliteit. Is er een probleem? Zaag er niet over, maar los het samen op. Als hoofdleder loop je niet te commanderen, maar geef je het voorbeeld. Die positieve mentaliteit spreekt me aan. Daarom ga ik vaak 's avonds zwerfvuil rapen. Ik dóé dat gewoon graag, en daarbij inspireert het anderen om onze straten proper te houden. Ik ben ook al gaan meedraaien bij de stadsdiensten: de groendienst, de poetsploeg en zelfs de vuilniskar. Niet om op hun vingers te kijken, wel om van hen te leren. Ik heb enorm veel respect voor die mensen. Zij kunnen iets wat ik niet kan.'

Albanese bloedwraak

Wie Lier zegt, zegt natuurlijk ook Lierse, de voetbalploeg. Of zijn het de Lierse Kempenzonen? En wat dan met Lyra-Lierse? Wie zich durft uit te spreken over welke ploeg 'de ploeg van 't stad' is, riskeert een Albanese bloedwraak. Voor Rik is het heel eenvoudig: 'We hebben twee voetbalploegen in Lier, en als die allebei winnen ben ik twee keer blij. Maar het illustreert wel een beetje het chauvinisme dat de Lierenaar zo typeert. En de grootste chauvinist, dat ben ik zelf.'

Zeggen dat Rik Verwaest trots is op zijn Lier, is een understatement. (*enthousiast*) 'Wist je dat Lier al een stad was tien jaar voor Antwerpen? En tachtig jaar voor Mechelen? We zijn in de vaart der volkeren wat

'Ik vind het een dom uitgangspunt dat de meerderheid per definitie gelijk heeft en de oppositie ongelijk'

Lier is ook nú een mooie stad: 'Die ingebakken nostalgie, dat is als beleidsmaker soms niet eenvoudig. Bij alles wat je doet, zegt men: vroeger was het toch beter.'

gestremd, maar we hebben hier alles wat je in grotere steden ook vindt – een bioscoop, een breed scholenaanbod, heel wat evenementen – zonder de typische problemen van een grootstad. We hebben veel groen, een prachtige geschiedenis en het is hier veilig.'

'Ik probeer die fierheid over te brengen naar mijn inwoners. Lierenaars hebben nogal de neiging om te denken dat vroeger alles beter was. Dat komt door Felix Timmermans, die in werken als *Pallietier* Lier beschreef als het aards paradijs. Als historicus kan ik je garanderen: het was hier een eeuw geleden helemaal niet zo paradijselijk met open riolen, fabrieken midden in de stad, armoede. Die ingebakken nostalgie, dat is als beleidsmaker soms niet eenvoudig. Bij alles wat je doet, zegt men: vroeger was het toch beter.'

'Ik laat nog liever een been amputeren dan dat ik verhuis uit Lier'

Been amputeren

Lier is zo chauvinistisch dat alleen een geboren Lierenaar hier kans maakt op de sjerp. Je bent dus best honkvaast als politicus. 'Voordat we dit huis kochten, kwam mijn vriendin soms aandraven met panden in buurgemeenten. Als ik moet kiezen tussen Lier verlaten of een been amputeren, is mijn eerste vraag: het linker of het rechter?', zegt Rik half schertsend. En als de kiezer het goede beleid van de voorbije jaren beloont, blijft Rik ook burgemeester. 'Al bieden ze me morgen de job aan van Von der Leyen, ik blijf liever burgemeester.'

'Ik ben een engagement aangegaan en dat wil ik eren. Zolang deze stad mij haar vertrouwen geeft, zal er voor mij niets anders zijn. Ik heb weinig begrip voor burgemeesters die zich laten verkiezen en vijf maanden later naar een nationaal mandaat hengelen. Zo'n Conner Rousseau die belooft dat hij Sint-Niklaas gaat redden maar in dezelfde zin laat verstaan dat hij ribbedebie is als ze hem minister maken. Wat straal je dan uit? Burgemeester zijn is toch het hoogste wat je kan bereiken? Althans, toch als Lierenaar.' (lacht) ■

Gelukt!

N-VA Sint-Gillis-Waas loopt 100 kilometer tegen kanker

Op 19 maart verzamelden 525 teams met 2.100 lopers in Deinze om er de 100 kilometer ten voordele van Kom op Tegen Kanker te lopen. N-VA Sint-Gillis-Waas was een van de teams en liep mee onder de naam Samen voor Benita.

V.l.n.r.: Hans Burm, Lauren Van Guyse, Kaya De Winter en Nico De Wert

‘Vorig jaar verloren we ons bestuurslid Benita Cramer uit De Klinge aan de gevolgen van een meedogenloze huidkanker. En gemeenteraadslid Hans Burm moest zijn zus Els, medeoprichter van MUCO Waasland, afgeven door kanker’, zegt initiatiefnemer en gemeenteraadslid Nico De Wert. ‘We wilden – letterlijk –

niet bij de pakken blijven zitten. We schreven ons in voor de 100 kilometer van Kom op tegen Kanker en liepen die ook uit met ons team.’

Wijkbabbels

De eerste lentezon is er. Het ideale seizoen om te starten met wijkbabbels. Zo gaan onder meer de afdelingen Sint-Niklaas en Wilrijk op stap in de wijken om te horen wat er leeft bij de inwoners.

WILRIJK

SINT-NIKLAAS

Aalst: meer dan carnaval alleen

N-VA Melle genoot in januari 2023, in de aanloop naar carnaval, van een gegidste rondleiding in Aalst.

Dat Aalst dé Vlaamse carnavalsstad is, hoeft geen betoog. Tijdens het driedaagse volksfeest staat Aalst op zijn kop. Om die unieke ervaring ook op de 362 niet-carnavalsdagen te beleven, kan je in Aalst op pad met een gids die je onderdompelt in de traditie van carnaval en die je kennis laat maken met het vakmanschap ervan.

‘Aalst is zoveel meer dan carnaval’, promoot een trotse schepen van Toerisme Caroline De Meerleer. ‘Het is een stad van iconen zoals

priester Adolf Daens, schrijver Louis Paul Boon, schilder Valerius De Saedeleer en boekdrukker Dirk Martens.’

Wilt u met uw afdeling ook eens een dagje afzakken naar Aalst? Neem dan contact op met Caroline via caroline.demeerleer@n-va.be. Samen met Visit Aalst en een gids zorgt ze graag voor een mooi (dag)programma. Daarbovenop trakteert N-VA Aalst uw afdeling met plezier op een unieke Aalsterse attentie.

1 april!

De beheerder van de populaire Facebookgroep *Ge zetj van Atom* berichtte op 1 april dat Haalterts schepen van Sport Tom Sorgeloos een nieuwe zwemvijver zou inhuldigen aan de enorme plas water aan de speeltuin in deelgemeente Denderhoutem.

Tom ging in op de uitdaging en maakte er een ludieke inhuldiging van. In zwembroek en getooid met zwembriil en zwembandjes ging hij in de striemende regen 'zwemmen' in de plas. Het filmpje ging viraal en de reacties waren overdonderend en positief. Een geslaagde grap met een wel heel bijzondere aprilvis? Bekijk het filmpje en oordeel vooral zelf.

Vlaanderen op kop!

De Ronde van Vlaanderen is en blijft een wielersdag. Heel wat N-VA-afdelingen deelden langs het parcours meer dan 500 wielervlaggen, 750 Vlaamse Leeuwen, 10.000 wielerpapjes en – met dank aan de VVB – 10.000 kleine papieren leeuwenvlagjes uit. Ook onze tifo – 200 vierkante meter groot kwam mooi in beeld. De koers kleurde op 2 april (bijna) volledig geel-zwart.

BEERNEEM

BRUGGE

AVELGEM

DEINZE

KIJURNE

Zilveren medaille voor Roeselare

De N-VA-oppositiefractie in Roeselare hield tijdens de gemeenteraad een opmerkelijke actie. Elk gemeenteraadslid kreeg een zilveren medaille, en voor de burgemeester kon er zelfs een bloemetje vanaf.

Vanwaar die eer? 'Roeselare wordt in 2025 de centrumstad met de tweede hoogste schuld. Enkel Gent zal ons nog voorgaan, maar daar ligt de gemeentebelasting een pak lager', zegt gemeenteraadslid Dieter Carron.

BRUSSEL

Cieltje Van Achter

IS ER NOG GELD VOOR DE BRUSSELSE METRO?

Midden 2020 startte in Brussel de aanleg van metrolijn 3. Dat ambitieuze project zal Brussel van noord naar zuid doorkruisen en Schaarbeek, Evere en Vorst met het stadscentrum verbinden. Over de nood aan die nieuwe verbinding bestaat geen twijfel. Maar wie gaat dat betalen?

‘Sinds de start van de werken is het project niet anders dan kommer en kwel’, zegt Brussels fractievoorzitter Cieltje Van Achter. De geraamde kostprijs verdrievoudigde tot 2,7 miljard euro en zal ongetwijfeld nog verder oplopen. De ondergrond blijkt op bepaalde plaatsen drassiger dan verwacht, waardoor het uitgraven van de tunnels duurder wordt en meer tijd vraagt. Voeg daar een donkerrode begroting aan toe en u begrijpt dat we er niet goed voor staan. Is er nog wel geld voor de nieuwe metrolijn?

Schuldenlast

‘Dat we die vraag moeten stellen, is het gevolg van het paars-groene wanbeleid waaronder Brussel te lijden heeft’, zegt Cieltje. ‘Al sinds het begin van de legislatuur stapelt begrotingsminister Sven Gatz (Open Vld) de

tekorten op. Onze hoofdstad kampt met een schuldenlast die meer dan twee keer het totaal aan inkomsten bedraagt. Wie dat probeert uit te leggen door naar de covid- en energiecrises te verwijzen, krabt zich vandaag achter de oren. Want ook dit jaar rijzen de uitgaven de pan uit.’ Meer dan twintig procent van de Brusselse uitgaven moet gefinancierd worden met leningen.

‘Grand travaux inutiles’

Om te vermijden dat de nieuwe metrotunnels toegevoegd worden aan het ellenlange lijstje met Belgische *grand travaux inutiles*, moet Brussel de tering naar de nering zetten. Meer Brusselaars moeten aan het werk en de regering moet keuzes maken. ‘Dat is geen onmogelijke opdracht. Brussel heeft een werkgelegenheidsgraad die dertien procent lager is dan in Vlaanderen. Hoe meer Brusselaars we aan de slag krijgen, hoe beter voor de begroting.’

‘Ook aan de uitgavenkant moet gesnoeid worden. Ieder jaar opnieuw verkwanselt de regering miljoenen aan dure symboolprojecten waarvan niemand beter wordt. Denk maar

aan de beslissing om de A12 herin te richten en zo de toegang tot Brussel dicht te knijpen.’

Belirisfonds

Naast een gezondere Brusselse begroting is er nog een tweede piste die de financiering van de metro kan helpen verzekeren: het Belirisfonds. Dat fonds dient ter financiering van infrastructuur- en mobiliteitsprojecten die de internationale en hoofdstedelijke rol van Brussel bevorderen. Jaarlijks stort de federale regering 125 miljoen euro in dat fonds. ‘In plaats van dat geld te gebruiken waarvoor het dient, verdelen de federale en Brusselse regeringen de miljoenen kwistig over allerhande lokale projectjes, van de renovatie van zwembaden tot de heraanleg van pleinen en parken’, zegt Cieltje.

Federaal parlementslid Wouter Raskin diende in de Kamer een resolutie in om die praktijk stop te zetten. Het Belirisfonds moet opnieuw aangewend worden voor projecten waarvoor het oorspronkelijk bedoeld was. Vooral de nieuwe metrolijn komt dan in het vizier. Ook bij de Brusselse regering lijken de geesten daarover eindelijk te rijpen. ■

VLAAMS

GEPENSIONEERDE LEERKRACHTEN DRAGEN STEENTJE BIJ

Ben Weyts

Karolien Grosemans

Onderwijsminister Ben Weyts lanceerde extra initiatieven om het lerarentekort verder aan te pakken. Zo kunnen scholen makkelijker gastleraren inzetten en kunnen bedrijven werknemers ter beschikking stellen van het onderwijs. Uit cijfers van Vlaams Parlementslid Karolien Grosemans blijkt dat ook gepensioneerde leerkrachten hun steentje bijdragen.

Permanente oplossing nodig

Vorig schooljaar stonden 1.867 gepensioneerde leerkrachten voor de klas. Het aantal pensioengerechtigde leerkrachten dat toch nog lesgeeft, blijft zo jaar na jaar stijgen. 'In tijden van krapte is alle hulp welkom. En

zeker van mensen die ervaring hebben', zegt Karolien, die ook pleit voor meer flexibiliteit. Voor 65-plussers zijn er geen praktische bezwaren om opnieuw een lesopdracht op te nemen. Het probleem schuilt in de categorie die jonger is dan 65 jaar. Als zij (opnieuw) voor de klas willen staan, kunnen ze in de problemen komen met hun pensioen.

'Minister Weyts heeft dat probleem al meermaals aangekaart bij zijn federale collega bevoegd voor Pensioenen. Helaas zonder resultaat. Uitzonderingsmaatregelen worden elke keer voor enkele maanden goedgekeurd, maar het blijft wachten op een permanente oplossing.'

VLAAMS

SCHAF BELASTINGEN OP GELDAUTOMATEN AF

Joris Nachtergaele

Sofie Joosen

In geen enkel ander land in de Eurozone is het zo moeilijk om cash geld af te halen als in België. Dat blijkt uit een bevraging van de Europese Centrale Bank. Terwijl geldautomaten steeds sneller uit het straatbeeld verdwijnen, heffen 34 Vlaamse gemeenten nog altijd belastingen op geldautomaten. Vlaams Parlementsliden Sofie Joosen en Joris Nachtergaele, beiden ook burgemeester, roepen op om die belastingen af te schaffen.

'Banken zetten steeds meer in op digitale

dienstverlening maar moeten zorgen dat iedereen mee is, zegt Sofie. 'Ook senioren en mensen die niet bedreven zijn in digitaal bankieren. Niemand mag uitgesloten worden van betalingsverkeer. Geldautomaten in de buurt moeten een basisrecht zijn en blijven. Zolang er met cash geld betaald wordt, moet er ook cash geld afgehaald kunnen worden.'

'Een vrijstelling van belasting op geldautomaten kan financiële instellingen er misschien van overtuigen om hun geldautomaten te behouden', besluit Joris.

VLAAMS

GEEN SUBSIDIES MEER VOOR SEGREGERENDE ORGANISATIES

Marius Meremans

Het Vlaams Parlement keurde het nieuwe decreet voor sociaal-cultureel volwassenenwerk goed. 'Daardoor kunnen organisaties die zich louter terugplooiën op hun eigen etnisch-culturele achtergrond niet meer gesubsidieerd worden', zegt Vlaams Parlementslid Marius Meremans. 'Gesubsidieerde organisaties moeten bijdragen aan emancipatie en aan de versterking van een democratische, inclusieve, niet-gesegregerde en duurzame samenleving.'

Planlastvermindering

Na verschillende verdragingsmanoeuvres vanuit de linkse oppositiepartijen werd het nieuwe decreet goedgekeurd door het parlement. De nieuwe regels treden in principe vanaf april 2024 in werking. 'Het decreet spreekt geen wantrouwen uit, maar een diep geloof in de mogelijkheden van een inclusief Vlaanderen, gestoeld op normen en waarden die we allen delen', zegt Marius. 'Tegelijk wordt voor de organisaties binnen de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk een stevige planlastvermindering doorgevoerd. Minder zware evaluatieprocedures moeten ervoor zorgen dat organisaties meer tijd hebben om te focussen op het echte werk.'

OUDERWETSE TECHNIEKEN VOOR MODERNE SPIONAGEDOELEINDEN

Terug van weggeweest

Spionageballonnen kennen een rijke geschiedenis. In de Franse Revolutionaire oorlogen, de Amerikaanse Burgeroorlog en de Eerste Wereldoorlog dienden ze vooral om de posities van de tegenstanders in kaart te brengen. In de Tweede Wereldoorlog verloor die techniek aan belang. Door de efficiëntere luchtverdediging was het een koud kunstje geworden een ballon uit de lucht te schieten. Luchtballonnen treden nu weer op het (militaire) voorplan. Rusland zette boven Oekraïne zwermen ballonnen in om de luchtafweer te misleiden. Daarnaast is de Amerikaanse luchtmacht sinds de jaarwisseling vier keer uitgerukt om boven Noord-Amerika een zwevend object neer te schieten. In minstens één geval ging het om een Chinese observatieballon die van zijn koers was afgeweken en over Amerikaans grondgebied vloog. Een dergelijke ballon vloog in het recente verleden ook al over

Europa en maakt deel uit van een bredere Chinese inlichtingenstrategie om data te verzamelen via satellieten en cybertechnieken.

Wat zijn de voordelen?

Een ballon heeft enkele voordelen ten opzichte van een satelliet wat het verzamelen van inlichtingen betreft. Ten eerste zijn ballonnen goedkoper dan andere soorten vliegtuigen. Ze kunnen verschillende dagen boven een gebied blijven hangen en vormen op die manier een stabiele basis voor communicatie of voor het verzamelen van inlichtingen. De ballonnen vliegen op een hoogte van twintig tot dertig kilometer. In vergelijking met satellieten, die enkele honderden kilometers hoger vliegen, laten zij ook veel preciezere observatie toe, bijvoorbeeld van militaire sites. Mogelijk onderschept de ballon ook radiosignalen. Het voornaamste voordeel is het verrassingselement, waardoor de VS niet

onmiddellijk een antwoord hadden. Doordat de ballonnen hoog vliegen, vormen ze geen bedreiging voor burgervliegtuigen, behalve als ze stukgaan en neerdalen.

Hoe gaan we ermee om?

Het Amerikaanse ministerie van Defensie wees erop dat ook boven Europa al een Chinese ballon was gespot. Als dat ook om een afgedreven ballon ging, kan men zich afvragen hoe verantwoordelijk China omgaat met de veiligheid in het luchtruim. Als die ballon kadert in een bredere spionagestrategie, moeten de EU en haar lidstaten wakker schieten en op diplomatiek niveau en veiligheidsniveau een geloofwaardig antwoord formuleren. In elk geval komt het erop aan om ons bewust te zijn van de problematiek. Op zijn minst moeten we spionageballonnen vroegtijdig detecteren, vermijden dat ze ons luchtruim binnendringen en ze neutraliseren als ze daar toch in slagen. ■

De weg van Assita Kanko

1980

Burkina Faso

Assita wordt op 14 juli 1980 geboren in Burkina Faso. Ze is een leergierig kind dat boeken verslindt en een hekel heeft aan de verzorgende taken die haar als meisje worden opgedrongen.

1991

School

Lezen en onderwijs bieden redding. Al op jonge leeftijd toont Assita haar engagement. Als elfjarige wordt ze verkozen tot 'chef' van haar klas.

1999

Activiste

Assita wordt activiste voor vrijheid en rechtvaardigheid. Haar bijnaam is *la fille du collectif*, de dochter van het volk, omdat ze voor die vrijheid opstond na de moord op haar mentor, onderzoeksjournalist Norbert Zongo. Hij werd vermoord nadat hij in zijn krant corruptie en misstanden van de regering aan de kaak had gesteld.

2007

Dochter Axelle

Assita trekt naar Europa, ontmoet haar partner en bevalt in 2007 van haar Axelle. 'Het moederschap is het mooiste wat er is.'

2014

Bedrijfswereld

Assita werkt voor verschillende banken en ondernemingen en behaalt een MBA aan de Solvay Business School. Ook haar politiek engagement ontluikt. Ze wordt gemeenteraadslid in Elsene.

2018

Europees Parlement

In 2018 treedt Assita toe tot de N-VA. Ze wordt er met open armen ontvangen. In 2019 wordt ze verkozen in het Europees Parlement, waar ze werkt rond thema's als migratie, burgerrechten, veiligheid en defensie.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Vlaamse prof Lieselot Bisschop onderzocht drugscriminaliteit in haven Rotterdam

De Vlaamse Lieselot Bisschop is professor hoogleraar Public & Private Interest aan de Erasmus Universiteit van Rotterdam. In 2019 voerde ze samen met enkele collega's onderzoek naar drugs-criminaliteit in de haven van Rotterdam. Dat mondde uit in een boek met tal van aanbevelingen voor een plan van aanpak.

In uw onderzoek en boek formuleerde u enkele aanbevelingen voor de aanpak van de drugscriminaliteit in de Rotterdamse haven. Is men daarmee aan de slag gegaan?

‘We hebben onderzocht wat de mogelijkheden zijn om de haven van Rotterdam minder kwetsbaar en aantrekkelijk te maken voor drugs-handel. Bijvoorbeeld een versterkte samenwerking tussen de overheid en de private bedrijven. Dat begint al bij personeelsbeleid, bewustwording, informatie-uitwisseling, enzovoort. Het gaat ook over technologische innovaties en systematische en duurzame controle- en preventiemaatregelen. Je merkt wel dat de Nederlandse regering de problematiek ernstig neemt, gezien de extra financiële investeringen. Er is ook een verhoogde en versterkte samenwerking tussen de verschillende actoren zoals de haven, douane, politie, bedrijven. Om een concreet voorbeeld te geven: de uithalerswet kan indringers

‘Nederland heeft een typische ‘schouder eronder’-mentaliteit. Dat lijkt me in België nog iets anders’

die drugs willen ophalen, bestraffen met een gevangenisstraf tot twee jaar in plaats van een boete. Die wet is overigens geïnspireerd op de mogelijkheden die er in België waren wat betreft het onrechtmatig betreden van een haven terrein.’

Kan u de situatie in Antwerpen vergelijken met die in Rotterdam? Qua aanpak van de problematiek bijvoorbeeld?

‘Mijn kennis over de aanpak in Antwerpen is relatief beperkt, maar je kan stellen dat de gelijkenissen groter zijn dan de verschillen. Beide havens ontvangen grote containerschepen, ook

vanuit landen vanwaar de cocaïne komt. Wat betreft de aanpak zijn er wel nuanceverschillen. In Rotterdam is er overall automatische persoonsherkenning, een historisch sterke samenwerking tussen de overheidsdiensten en de aanpak van de HARC (*Hit And Run Cargo, red.*). Ook de publiek-private samenwerking kent een langere traditie. En de extra investeringen van de Nederlandse overheid maken meer initiatieven mogelijk. *Last but not least* hebben we hier die typisch Nederlandse ‘schouder eronder’-mentaliteit, zeker in Rotterdam. Die cultuur lijkt mij in België nog iets anders.’

Geflitst

De drugscriminaliteit wordt hier nogal vaak bekeken als een puur Antwerps fenomeen. Geldt dat ook voor Rotterdam?

‘Dat is moeilijk te duiden. Ook in Nederland is er lang niet altijd een globale focus. De aanpak is – deels vanuit pragmatische overwegingen – soms nog lokaal en nationaal gericht, terwijl die internationaal zou kunnen zijn. Er is in Nederland wel een traditie om te bekijken hoe we het criminelere moeilijker kunnen maken. Zo kom je al snel tot oplossingen die zich niet kunnen beperken tot één land, maar die een internationale aanpak of een samenwerking binnen de logistieke sector als geheel vragen. Bijvoorbeeld door de rederijen te betrekken.’

De recente ontploffingen in Antwerpen tonen aan dat het probleem acuut blijft. Is er licht aan het einde van de tunnel?

‘Die vraag is moeilijk in enkele zinnen te beantwoorden. Het is een probleem met veel facetten, dus het vergt ook een aanpak met zowel proactieve als reactieve strategieën. Daarbij gaat het evenveel om de haven zelf als om wijkwerking, kansen bieden via onderwijs en werk en preventie bij jongeren. Het is niet evident om alle mogelijke barrières op te werpen in een haven. Er zijn veel neveneffecten zoals op de economie, en de problematiek verplaatst zich naar andere plaatsen of mensen in de logistieke keten. Er moeten ook vragen gesteld worden over de prioriteiten, want de capaciteit van een overheid is niet oneindig. Er is nog heel wat andere criminaliteit die aangepakt moet worden.’

Er gaan soms stemmen op om drugs te legaliseren als dé oplossing. Hoe ziet u dat?

‘Ons onderzoek ging niet over drugsgebruik of over de legalisering ervan,

maar we herkennen de geluiden wel. De tendens onder sommige respondenten was: ‘We kunnen de discussie over smokkel niet voeren zonder de discussie over gebruik te voeren.’ Dat zien we ook in enkele andere landen momenteel, maar dat is iets wat een land alleen niet kan. De criminalisering maakt deel uit van internationale afspraken. Dat veranderen vereist een discussie op internationaal gebied, en is in essentie een politieke keuze. Criminalisering van druggebruik draagt bij aan de smokkel, maar of de legalisering van drugs de oplossing is, is maar zeer de vraag. Dat zou gedegen onderzoek moeten worden.’

Vooraf in Nederland deinzin drugscriminelen voor niets meer terug. Denk maar aan de moord op Peter R. De Vries. Maakt u zich zorgen over uw eigen veiligheid?

‘Het geweld is met de moord op advocaat Derk Wiersum en Peter R. De Vries gevoelsmatig dichterbij gekomen. Heel wat Nederlandse prominenten krijgen beveiliging na bedreigingen. In mijn rol als onderzoeker heb ik me nooit onveilig gevoeld. Onze rol is wetenschappelijk, kritisch en onafhankelijk. Ik denk dat wij als onderzoekers niet zo gek veel meer weten dan wat een goed geïnformeerde criminele organisatie zelf kan bedenken.’

Meer informatie over het rapport van (o.a.) Lieselot Bisschop vindt u op <https://repub.eur.nl/pub/116671/>. Of bekijk de video via de QR-code. ■

Tijdens de waterconferentie van de Verenigde Naties in New York stelde Vlaams minister van Omgeving Zuhal Demir de Blue Deal voor als oplossing voor de wereldwijde waterproblematiek. Zuhal was daarmee de eerste N-VA'er ooit die de Verenigde Naties mocht toespreken.

‘Is het dit maar?’, reageerde Kamerlid Sander Loones teleurgesteld op het begrotingsakkoord van de federale regering. ‘In plaats van een tekort van 20,5 miljard euro krijgen we een tekort van ... 20 miljard euro. Dat is nog altijd 5 miljard euro slechter dan vorig jaar.’

‘OCMW's zouden meer vrijheid moeten krijgen om zelf beslissingen te nemen over onder meer het leefloon.’ Die oproep onderschreven meer dan dertig N-VA-voorzitters van het bijzonder comité voor de sociale dienst (BCSD).

De Vlaamse Regering investeert 1,1 miljoen euro in de renovatie van de IJzertoren, het symbool bij uitstek van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. Onder meer de volledige buitenkant krijgt een grondige opknappbeurt.

**'Het N-VA-verhaal
mocht niet
verloren gaan'**

HEDWIG VERBEKE WAS LID VAN DE PARTIJRAAD EN BESTUURSLID UNIA

LEO trok naar het groene Linden – deelgemeente van Lubbeek – voor een babbel met Hedwig Verbeke (79), voormalig lid van de partijraad en het partijbestuur, gemeenteraadslid én lid van de raad van bestuur van Unia. En vooral iemand met een stamboom die diep geworteld is in de Vlaamse Beweging. Een beweging die vooral sociaal geïnspireerd was. Daar zaten de Verbekes voor heel wat tussen, zo blijkt.

Om Hedwigs engagement te kaderen, moeten we ver terug in de tijd. 'Mijn grootvader was een kind van boeren, maar mocht gaan studeren omdat hij van alle kinderen de beste punten had. In de humaniora van Roeselare waarde nog de geest rond van Hugo Verriest (*Vlaamse priester/dichter/schrijver, red.*) en daar werden de eerste zaadjes geplant. Zelfs in West-Vlaanderen hadden de Vlamingen het moeilijk, en

dat merkte mijn grootvader. Hij heeft veel gedaan voor de Vlaamse zaak. Hij richtte het Vlaams Huis op in Poperinge en stapte in de gemeentepolitiek. Zijn voornaamste drijfveer was zuiver sociaal: gelijke rechten voor Vlamingen. De Vlaamse Beweging was vooral een sociale beweging.'

Klimmende Hommelranke

Dat uitte zich ook op een ander strijdtonel: de gelijke rechten voor mannen en vrouwen. Zo richtten enkele tantes van Hedwig in 1920 mee de Klimmende Hommelranke op, een feministische organisatie om vrouwen vooruit te helpen. 'In onze familie werd je toen al opgevoed met het idee dat er gelijkheid moet zijn tussen man en vrouw. Als je daar nu op terugkijkt, was dat toch vrij modern.'

Het maatschappelijke engagement werd Hedwig dus met de paplepel ingegeven, maar toch stapte ze pas in de politiek nadat ze stopte met werken. 'Ik ben altijd apotheker geweest en heb vier kinderen opgevoed. Maar uiteindelijk dacht ik: ik heb tijd, ik zal er maar eens aan beginnen. Eerst lokaal. Daarna geraakte ik verkozen in de partijraad en het nationale partijbestuur. Lichtjes tot mijn verbazing, overigens, maar anderzijds: als ik ergens aan begin, dan doe ik dat ook met mijn volle toewijding. Ik hoefde daar geen verdienste aan te hebben. En ik wilde vooral dat het N-VA-verhaal niet verloren ging. Anders was er geen partij meer die opkomt voor de Vlamingen.'

'Ne speciale'

Dus zat Hedwig in de partijraad in de tijd toen de N-VA nog vocht om te overleven. En met Bart De Wever, toen nog quasi onbekend in Vlaanderen. 'Iedereen had al snel door dat Bart *ne speciale* was. Het was dan ook duidelijk dat hij de ideale

1

2

3

4

1. Hedwig liet het eerste passiefhuis van Vlaanderen bouwen. Daar hoort ook een mooie natuurtuin bij.

2. De oprichtingsakte van de Klimmende Hommelranke, een Poperingse feministische beweging van begin vorige eeuw, met twee tantes van Hedwig.

3. In 2017 legt Hedwig de eed af als Lubbeeks gemeenteraadslid.

4. Hedwig met Geert Bourgeois op het N-VA-nieuwjaarfeest. 'Geert is een fan van feestjes.'

opvolger van Geert Bourgeois was. Leuk weetje: toen de partijraad opperde dat we misschien eens een dansfeest moesten organiseren, was Bart niet echt enthousiast. Geert daarentegen, die zag dat wel zitten. Zo zie je maar: dat 'saai' imago van Geert klopt niet echt.'

Hedwig zelf aanvaardde ook een taak die de partijraad haar toevertrouwde: een zitje in de raad van bestuur van Unia. 'Ik vermoed dat ze mijn profiel en achtergrond wel interessant vonden. In het begin was dat allemaal nog redelijk, maar toen sijpelden er profielen binnen vanuit Brussel en veranderde de teneur. Plots zag men overal racisme. Ik vond dat niet meer kunnen. Ik begrijp volledig de beslissing van de Vlaamse Regering – op aangeven van de N-VA – om uit Unia te stappen.'

Ondertussen is Hedwig vooral oma voor de kleinkinderen, en dat vindt

'Woke, dat is voor mij een terugkeer naar de ongelijkheid'

ze goed. 'Ik vind het maar normaal dat ik voor de naschoolse opvang van mijn kleinkinderen zorg.

Ik heb gewerkt, ik heb aan politiek gedaan. Stel je voor dat je op mijn leeftijd opstaat en je afvraagt wat je de hele dag gaat doen. Wat is het alternatief? Ouderen naar een woonzorgcentrum en kinderen naar de crèche. Dat is ook een soort instelling, hé. Het is wel een traditioneel gezinsmodel dat ik voorsta – ouders zorgen voor kinderen, grootouders voor kleinkinderen en kinderen voor ouders – maar het heeft me er niet van weerhouden mijn eigen carrière uit te bouwen.'

Vrije keuze is essentie van gelijkheid

Die vrije keuze is voor Hedwig net de essentie van gelijkheid. 'Als vrouwen willen thuisblijven voor de kinderen, moeten ze dat kunnen doen zonder dat de samenleving hen daarop aanspreekt. We moeten ons toch niet moeien met de manier waarop mensen hun leven inrichten? De vrouwenbewegingen zijn daarin te ver gegaan, te extremistisch. Vrouwengelijkheid, dat gaat over gelijke lonen en gelijke kansen, maar ook over vrije keuze. Zelfs al is die keuze er eentje om thuis te blijven voor de kinderen.'

De huidige maatschappelijke tendensen blijven Hedwig beroeren. 'Ik heb jarenlang meegestreden voor gelijkheid. Nu worden we geconfronteerd met dat hele woke-gebeuren. Woke, dat is voor mij een terugkeer naar de ongelijkheid. De werken van Roald Dahl herschrijven, hoe komen ze erbij? Ik wil net weten hoe de mensen vroeger dachten en leefden. Zelfs al zijn die gedachten nu verkeerd. Je moet dat wel weten om de samenleving van vandaag te begrijpen. ■

1

2

Sociale zekerheid & vergrijzing: wie gaat dat blijven betalen?

Zaterdag 6 mei 2023 (9:30-13 uur)
De Montil - Moortelstraat 8 - Affligem (Essene)
(nabij E40/parking ter plaatse)

3

OP TOER MET
DEMIR

4

1 **TRAJECT 2024: VORMINGSDAG VOOR AFDELINGEN**

Op zondag 25 maart (in Edegem) en zaterdag 22 april (in Gent) organiseerde de N-VA een vormingsdag voor lokale afdelingen, met opleidingen in onder meer communicatie en sociale media, kandidaten- en ledenwerving, buurtbabbels en huis-aan-huisbezoeken.

Deze vormingsdag was de eerste in het Traject 2024, het ondersteuningsaanbod voor afdelingen in de aanloop naar de nationale en de lokale verkiezingen van 2024, en werd gesmaakt door alle aanwezigen.

2 **DE TOEKOMST VAN DE EU**

Naar aanleiding van de Dag van Europa organiseert de N-VA-delegatie in het Europees Parlement op zaterdagvoormiddag 6 mei een colloquium over de toekomst van de Europese Unie.

Na een inleiding door Europees Parlements lid Geert Bourgeois staan er een lezing door prof. Marc De Vos (Itenera) en een panelgesprek onder leiding van Bart Beirlant met Assita Kanko, Johan Van Overtveldt en Marc De Vos op het programma. Nadien volgt een broodjeslunch. Meer informatie en de mogelijkheid om in te schrijven vindt u op www.n-va.be/dag-van-europa.

3 **SYMPOSIUM SOCIALE ZEKERHEID**

Ook op 6 mei organiseert het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) een symposium over sociale zekerheid en vergrijzing. De sprekers zijn onder anderen Alain Mouton (redacteur Trends), dr. Johan Van Gompel (KBC/UAntwerpen) en Prof. Herman Matthijs (VUB/UGent).

Het symposium vindt plaats in De Montil in Affligem. Inschrijven kan door

betaling van 15 euro op rekeningnummer BE09 4366 2680 4157 met vermelding 'symposium'. Studenten kunnen zich gratis inschrijven via info@akvsz.vlaanderen. Meer informatie vindt u op www.akvsz.vlaanderen.

4 **TOER VAN DEMIR**

Vlaams minister van Omgeving Zuhal Demir geeft in alle Vlaamse provincies een toelichting bij het stikstofakkoord en de 3,65 miljard euro die Vlaanderen investeert in de transitie van landbouw en natuur.

Op 17 april deed Zuhal samen met Kamerlid Frieda Gijbels Oudsbergen aan. Op zaterdag 6 mei volgt Bilzen-Hoeselt (met Wouter Raskin) en op woensdag 31 mei is Arendonk aan de beurt, met gastheren Kristof Hendrickx (burgemeester Arendonk), Paul Van Miert (Vlaams Parlements lid en burgemeester Turnhout) en Bob Coppens (burgemeester Oud-Turnhout). Later dit

Kom naar het grote N-VA-ledencongres

12-14 mei
2023

In 2014 schreven we geschiedenis. Dat doen we in mei opnieuw. Mis uw afspraak met de geschiedenis niet en schrijf u nu in voor ons groot ledencongres van 12 tot 14 mei in Antwerpen.

Vrijdagavond starten we met een colloquium met nationale en internationale sprekers. Zaterdag bespreken we de meer dan tweeduizend amendementen die goedgekeurd werden door de ledenvergaderingen. Zowel vrijdag- als zaterdagavond sluiten we de dag af met interessante en gezellige avondactiviteiten.

Op zondag 14 mei trekken we nog eens alle registers open voor een wervelende politieke show: een dag vol optredens, humor, amusement en uiteraard de slottoespraak van algemeen voorzitter Bart De Wever.

Mis het ledencongres niet en schrijf u nu snel in voor de slotdag op zondag. Of meteen voor het hele weekend.

Ontdek het programma in de folder bij deze LEO of op www.n-va.be/congres2023 en schrijf u in voor een of meerdere congresdagen naar keuze.

5

voorjaar gaat Zuhail Demir ook nog langs in Vlaams-Brabant, Oost- en West-Vlaanderen.

Alle data en locaties van Op toer met Demir vindt u op www.n-va.be/toervandemir.

5 NIEUW N-VA-LEDENPORTAAL

Het N-VA-ledenportaal kreeg onlangs een volledig nieuw jasje. Op <https://mijn.n-va.be> beheert u uw gegevens nog eenvoudiger dan voorheen. Ook inschrijven voor N-VA-activiteiten zoals het ledencongres en de familiedag kan makkelijk via die weg.

Heeft u nog geen account aangemaakt of heeft u andere vragen over het ledenportaal? De dienst ledenadministratie helpt u graag verder via leden@n-va.be of op 02 219 49 30.

Sven De Neef is directeur van de N-VA-studiedienst

‘De waarheid en feiten zijn onze beste campagne’

Op 12, 13 en 14 mei is het zover: negen jaar na haar vorige grote ledencongres verzamelt de N-VA opnieuw voor een ideologische hoogmis. Met duizenden leden wordt dat sowieso een logistiek huzarenstuk. Ondertussen zijn heel wat mensen maandenlang bezig geweest om honderd ideeën vorm te geven, te toetsen en uit te werken. Het gros van dat werk wordt door de studiedienst gedaan. Aan het hoofd daarvan: Sven De Neef. Ondanks de drukke tijden maakte hij even tijd voor een blik achter de schermen.

Politieke partijen en congressen. Er zijn er die er haast evenveel organiseren als er weekends zijn in een jaar. ‘Hoe meer congressen je organiseert om te vernieuwen, hoe slechter een partij eraan toe is’, zegt Sven De Neef. ‘Wij hebben dat niet nodig. De waarheid en feiten zijn onze beste campagne. Ons DNA is sinds het vorige congres negen jaar geleden hetzelfde gebleven. Toen hebben we het kader getekend voor een toekomst met het confederalisme. Daarvan nemen we vandaag geen millimeter terug.’

Een verhaal schrijven

Het komende congres is een heuse climax van maandenlange voorbereiding, zowel inhoudelijk als logistiek. ‘In feite werken we niet aan

een congres, maar aan een concept, een verhaal, een boodschap. Dat vraagt enorm veel studiewerk. Hoe werkt het vandaag? Hoe werkt het in het buitenland? Wat zijn goede voorbeelden? Wat leeft er bij de mensen? Je probeert zoveel mogelijk mensen de kans te geven om mee te schrijven aan dat verhaal: van voorzitter en parlementslid tot lokaal lid. Iedereen heeft de kans om input te geven. Dat maakt het een leuke uitdaging, maar wel zeer arbeidsintensief. Elk woord telt, elke zin heeft zijn belang.’

Daarom vindt Sven het belangrijk dat er straks zoveel mogelijk leden afzakken naar Antwerp Expo voor het congres. ‘Het is naast de verkiezingen zelf de grootste oefening in burgerdemocratie. Geen enkele andere partij slaagt erin bijna 40.000 mensen te betrekken in een oefening om onze samenleving vorm te geven. Elk lid heeft bij ons de kans om mee te schrijven aan het N-VA-verhaal van de komende jaren. En dat verhaal zullen we omzetten in de praktijk, als de kiezer ons dat toelaat.’

‘Elk lid heeft de kans om mee te schrijven aan het N-VA-verhaal van de komende jaren’

Sterkste studiedienst

Achter Sven De Neef staat een heuse machine: de N-VA-studiedienst. Dat is ooit anders geweest. Toen hij pas in dienst was bij de studiedienst, die toen in volle opbouw was, mocht Sven mee aanschuiven bij de regeringsonderhandelingen van 2010. ‘Dat was achteraf gezien de beste leerschool die ik kon hebben. Daar heb ik op enkele weken tijd jaren ervaring opgedaan. Het was alle hens aan dek, want de PS had toen een enorme voorsprong met haar studiedienst. Het toonde wel de weg die we moesten volgen. Tijdens de laatste federale onderhandelingen hebben we laten zien dat we die achterstand ingehaald hebben. Vandaag staan we minstens op gelijke hoogte en misschien wel verder. We hebben topmensen in onze partij, zowel bij de studiedienst als op de fracties en kabinetten.’

Op het congres zal de N-VA honderd concrete ideeën voorleggen. Met die ideeën willen we in 2024 naar de regeringsonderhandelingen trekken. Maar zulke onderhandelingen zijn altijd geven en nemen. En dan sneuvelen ideeën soms, hoe frustrerend dat ook is. ‘Als adviseur probeer je de best mogelijke analyse en ideeën aan te bieden, maar uiteindelijk ligt de eindverantwoordelijkheid bij de politici. Zij beslissen. En zo hoort het ook. Als je dat niet aanvaardt, moet je zelf politicus worden. En als je wil dat het snel gebeurt, dan moet je in de bedrijfs wereld gaan werken.’

‘Geen enkele andere partij slaagt erin bijna 40.000 mensen te betrekken in een oefening om onze samenleving vorm te geven.’

‘Politiek is de kunst van het geduld’

Politiek is de kunst van het geduld. In een democratie gaat het traag en als conservatief vind ik dat prima.’

Gelukkig onvoorspelbaar

Het idee om zelf politicus te worden, zoals zijn voorganger op de studiedienst Sander Loones dat deed, daar blijft Sven stoïcijns bij. ‘Ik ben persoonlijk geen grote fan van toekomstplannen. Het leven is onvoorspelbaar, gelukkig maar. Mijn ambitie is om er met ons team alles aan te doen om de partij in 2024 met het best mogelijke aanbod naar de Vlaming te laten trekken, en de verkiezingen te winnen.’

Winnen, dat doet Sven ook met zijn lokale voetbalploeg in Dendermonde. Een initiatief dat hij met enkele vrienden opstartte en dat ondertussen bij de grootste jeugdwerking van Oost-Vlaanderen hoort. ‘Ik ben bijzonder trots op ons model. Alle middelen die binnenkomen, gaan naar onze jeugdwerkingen. Geen dure eerste ploeg bij ons. Het is voor mij ook een dagelijks bad in de realiteit: de integratie van nieuwkomers, de betaalbaarheid van lidgelden, moeilijke thuissituaties, de alledaagse problemen. Dat helpt me om uit de bubbel van de Wetstraat te stappen.’ ■

MEER WAARDE

Israël/Palestina

Ludo Abicht en André Gantman hebben heel wat gemeen. Toch staan ze ook lijnrecht tegenover elkaar over Israël-Palestina. In urenlange gesprekken overlopen ze chronologisch de geschiedenis van het conflict. Tot 1967 vinden beide polemisten elkaar, maar vanaf de Zesdaagse Oorlog in 1967 wijken hun standpunten steeds verder uiteen: Abicht eist het recht op een Palestijnse Staat, Gantman eist het recht op de erkenning van de Staat Israël.

Dit boek is de unieke neerslag van de gesprekken tussen Ludo Abicht en André Gantman over oorzaak, verloop en mogelijke oplossingen

voor het conflict Israël-Palestina. *Israel/Palestina* is een uitgave van Ertserg.

5x gratis

LEO verloot vijf exemplaren van *Israel/Palestina* onder alle lezers die het antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet de huidige president van Palestina?' Stuur uw antwoord voor 8 mei naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Trendsurfing

Wat zijn trends? Waar ontstaan ze? Hoe evolueren ze? En kunnen we ze voorspellen of zelfs manipuleren? Bert Van Tilborgh, oprichter van het *trendwatching* en *innovation agency* Futureproved én N-VA-lid in Ranst bespreekt in zijn eerste boek hoe bedrijven en beleidsmakers kunnen inspelen op trends in de maatschappij. Als historicus verbindt hij daarbij verleden, heden en toekomst. Hij trapt heilige huisjes in en stelt een eigen model voor, waarmee iedereen trends kan analyseren en innoveren.

Trendsurfing. Innoveren op golven van verandering is uitgegeven bij uitgeverij Pelckmans en verkrijgbaar bij uw lokale of online boekhandel.

Dossin

Het lot van homo's en lesbiennes tijdens de Tweede Wereldoorlog werd lange tijd miskend. De overgrote meerderheid van de bevolking was er niet van op de hoogte. De tijdelijke tentoonstelling *Homo's en lesbiennes in nazi-Europa* in Kazerne Dossin in Mechelen brengt hun precaire situatie aan het licht in België en buurlanden Duitsland, Frankrijk en Nederland.

Hoe was het om homo of lesbienne te zijn tijdens de Tweede Wereldoorlog? Was de wetgeving in Nederland, Frankrijk, Duitsland en België gedurende het naziregime dezelfde? En wat gebeurde er na de oorlog? Op basis van een waaier aan documenten – de meeste werden bij ons nooit eerder getoond – gaat de expo op zoek naar antwoorden.

De tentoonstelling loopt nog tot en met 10 december 2023 in het Museum Kazerne Dossin in Mechelen. Meer informatie en tickets: www.kazernedossin.eu

Overleven

Uit een voorzichtige schatting blijkt dat een op de tien kinderen te maken krijgt met misbruik of mishandeling, meestal binnen het gezin. Laat dat cijfer even bezinken: dat zijn gemiddeld twee kinderen per klas. Overlevers dragen de sporen van kindermishandeling een leven lang met zich mee. Ze leren – of worden gedwongen – om te zwijgen over wat hen overkomen is. Wanneer ze spreken, reageert hun omgeving vaak met onmacht en onbegrip.

Trauma isoleert. Daarom plaatst dit boek de onverschrokken verhalen van dertien overlevers centraal. Ze weigeren het stigma van 'het slachtoffer' en gaan op zoek naar perspectief en kracht. Een van hen is Kamerlid Valerie Van Peel. Kinderpsychiater Peter Adriaenssens voorziet de getuigenissen van een psychologische omkadering, en deelt zijn inzichten over posttraumatische groei. *Overleven. Moed en groei na kindermishandeling en misbruik* werd uitgegeven door Lannoo.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE CATALANEN ZO CATALAANS ZIJN

De sterkste ezel

In Spanje word je met de Toro de Osborne om de oren geslagen. De zwarte stier siert menig heuvelrug en achterbumper. Maar niet zo in Catalonië. Daar is het de ruc català, de Catalaanse ezel, die de plak zwaait. De Catalanen mogen terecht trots zijn op hun autochtone ezelsort, want het is het sterkste en grootste ezelsras ter wereld. Volgens het cliché zijn ezels dom, volgens wetenschappers zijn ze net heel slim. Even slim als ze koppig en harde werkers zijn. Net die drie eigenschappen gaan ook op voor de Catalanen. Waar Spanjaarden doorgaans als uitbundig en spontaan getypeerd worden, staan Catalanen bekend als hardwerkend, zakelijk en eerder aan de stugge kant. Waar het stierenvechten de ene in vervoering brengt, bundelt de andere liever de krachten om een castell te bouwen, een menselijke toren die wel negen of tien lagen hoog kan zijn. Teamwork, lef en concentratievermogen, daar draait het om. Opvallend: op 28 juli 2010 besliste het Catalaanse parlement stierengevechten te verbieden. Dat verbod werd echter weer opgeheven door het Constitutioneel Hof in Madrid.

Voor de goede orde, ze mogen dan wel stugge harde werkers zijn, helemaal aversief van feestjes zijn de Catalanen niet. De cava – met een jaarlijkse productie van een kwart miljard flessen! – is immers een Catalaanse uitvinding.

Catalaan zien komen

De relatie tussen het 32.000 vierkante kilometer grote (bijna net zo groot als Nederland) en 7,5 miljoen inwoners tellende Catalonië en Spanje is helemaal naar de kl*ten, sinds de onafhankelijkheidsverklaring op 27 oktober 2017. Wat sindsdien

gebeurde, is de lezer bekend. Met de Catalaanse Weg in 2013, waar 1,6 miljoen mensen over ongeveer 480 kilometer een menselijke keten vormden in het streven naar nationale soevereiniteit, en met een onafhankelijkheidsbetoging van een miljoen Catalanen op de Catalaanse feestdag een jaar eerder kunnen de Spanjaarden moeilijk zeggen dat ze het allemaal niet zagen aankomen.

De Catalaan heeft sowieso weinig op met centraal gezag. De Catalaanse koning kon al vanaf 1283 geen enkele wet uitvaardigen zonder goedkeuring van de Corts, een primitieve vorm van parlement. Het is niet moeilijk om je in te beelden hoe de Catalanen zich voelden toen ze zich in 1714 moesten overgeven aan Filips V, die daarop alle Catalaanse politieke instituten en het gebruik van het Catalaans verbood. Dictator Franco deed dat in de twintigste eeuw nog eens over.

Na de dood van Franco werd het Catalaans, dat trouwens dicht bij het Frans en het Italiaans aanleunt dan bij het Spaans, als onderdeel van het democratiseringsproces in 1975 weer toegelaten. Maar daarmee was de kous niet af, want enkele jaren geleden nam de centrale regering

de zogenaamde Ley Wert aan, die verplichtte dat minstens 25 procent van de lessen in het Spaans gegeven moesten worden in Catalonië. Dat zijn Spaanse 'streken' waar de Catalaan furieus op reageert.

Minstens even erg vinden de Catalanen het dat de Catalaanse ezel uitgemolken wordt door de centrale regering in Madrid. De Catalaanse ezel vergeet niet. Die haalt zijn gram. Ga maar een halve eeuw terug in de tijd, naar 17 februari 1974. Toen FC Barcelona op bezoek moest bij het grote Real Madrid, de club van Generaal Franco. Het onverslaanbare Madrid werd in eigen huis vernederd: 0-5. Het juk van dictator Franco symbolisch afgeworpen. Met behulp van El Flaco, de magere, alias Johan Crujff uit Amsterdam. De naam van diens zoon, die een weekje eerder was geboren? Jordi, inderdaad, naar Catalonië's patroonheilige. Waarom de Catalanen zo Catalaans zijn? Jordi mag het weten.

**'DE CATALAANSE
EZEL VERGEET
NIET. DIE HAALT
ZIJN GRAM'**

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij al *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de podcast *Studio Vlaanderen*.

WAFELIJZERPOLITIEK

Wafelijzerpolitiek is de typisch Belgische budgetteringsmethode die geld voor grote openbare werken simultaan toewijst in de twee landsdelen, Vlaanderen en Wallonië.

Als de Belgische regering belastinggeld investeerde in een project in Vlaanderen dan moest belastinggeld vloeien naar een project in Wallonië. En andersom. Los van de economische noodzaak van die investeringen.

Uiteraard werkte dat principe inefficiënte investeringen in de hand. Typevoorbeeld van zo'n Belgische verspilling is de peperdure scheepslift van Strépy-Thieu die Wallonië cadeau kreeg, omdat in Vlaanderen de haven van Zeebrugge werd uitgebreid. Vanwege vele gelijkaardige

Typisch Belgisch

verspillingen wordt die wafelijzerpolitiek gezien als een oorzaak van de loodzware, historisch opgebouwde Belgische staatsschuld.

Toen de gewesten dankzij de derde staatshervorming in 1988 zelf bevoegd werden voor openbare werken kwam de wafelijzerpolitiek zo goed als ten einde. Notoire uitzondering is de federale NMBS, die vandaag nog altijd een soortgelijk mechanisme kent. Mocht u zich afvragen waarom Wallonië, dat in vergelijking met Vlaanderen relatief weinig reizigers bedient, toch de nieuwere treinstellen krijgt én stationpaleizen als Luik-Guillemins en Bergen telt, dan moet u beseffen dat de oorzaak een prehistorisch overblijfsel van *la Belgique de papa* is.